

Daniels bok – nummer trettio två

Från lejon till villfarelse: En djupgående studie av Daniel 6 och ändetidsprofetian

Jeff Pippenger

2023-12-27

Daniel kapitel sex är den tredje raden i de första sex kapitlen i Daniel, vilken direkt framställer en illustration av söndagslagskrisen. I kapitel tre representerar Nebukadnessars gyllene bildstod och de tre männen fanan som upphöjs och som hela världen betraktar.

Därefter sände kung Nebukadnessar bud för att samla satraperna, ståthållarna och furstarna, domarna, skattmästarna, rådgivarna, ämbetsmännen och alla styresmännen i provinserna, för att komma till invigningen av den bildstod som kung Nebukadnessar hade låtit resa. Daniel 3:2.

I kapitel tre vägrade de tre trogna att böja sig, och deras handling drog över dem den brinnande ugnens förföljelse, medan Daniel i kapitel sex böjer sig tre gånger om dagen, och hans handling drog över honom lejongropens förföljelse. Rad på rad representerar de söndagslagsförföljelsen som ett tillbedjansbeslut, vilket i båda fallen redan har fattats av de trofasta. De som representeras av kombinationen tre och en, vilken symboliserar de etthundrafyrtiofyra tusen, har blivit grundade i sanningen innan förföljelsens skakning anländer.

”Ängeln sade: ’Förneka jaget; ni måste gå fram med hastiga steg.’ Några av oss har haft tid att ta emot sanningen och att gå framåt steg för steg, och varje steg vi har tagit har gett oss styrka att ta nästa. Men nu är tiden nästan ute, och det som vi har använt år på att lära oss, kommer de att behöva lära sig på några få månader. De kommer också att ha mycket att avlära och mycket att lära om igen. De som inte vill ta emot vilddjurets märke och dess bild när påbudet utgår, måste redan nu ha den beslutsamheten att säga: Nej, vi vill inte rätta oss efter vilddjurets institution.’ Early Writings, 68.

I kapitel fem behandlar söndagslagen slutet för jorddjuret och den dom som fördes av fienderna som kom genom muren.

Samma natt blev kaldéernas kung Belshassar dödad. Och modern Darejaves tog riket, vid omkring sextiotvå års ålder. Daniel 5:30, 31.

I kapitel sex identifieras förseglingen av Guds folk, representerad av att kungens sigill sattes på lejongropen.

Och en sten bars dit och lades över öppningen till gropan; och kungen förseglade den med sin egen signetring och med sina stormäns signetring, för att inget skulle kunna ändras i vad som gällde Daniel. Daniel 6:17.

De tre linjerna bidrar alla till kännetecknen hos det banér som lyfts upp i ett moln, under den stora jordbävningens stund i Uppenbarelseboken kapitel elva.

Och de hörde en stark röst från himlen säga till dem: Kom hit upp. Och de steg upp till himlen i ett moln, och deras fiender såg dem. I samma stund blev det en stor jordbävning, och en tiondel av staden föll, och i jordbävningen dödades sju tusen människor; och de övriga greps av fruktan och gav ära åt himmelens Gud. Uppenbarelseboken 11:12, 13.

Daniel kapitel sex identifierar beseglingen av Guds folk, men det behandlar mer specifikt bestraffningen av den sammansvärjning av ”satraperna, ståthållarna och furstarna, rådsmedlemmarna och hövitsmännen” som bedrog kungen att döda Daniel. Bedrägeriet mot kungen (en symbol för staten) är ett betydelsefullt profetiskt ämne, som inrymmer flera profetiska vittnesbörd. Till skillnad från Nebukadnessar i kapitel tre eller Belsassar i kapitel fem, vilka båda var omedvetna om Daniel och de tre vittnena tills efter det att krisen hade inträtt, identifierar Darius’ ”förkärlek” för Daniel, i förväg före krisen, en annan inramning för söndagslagens kris.

Daniel var ”föredragen” framför de andra två presidenterna, och de tre presidenterna stod över de etthundratjugo furstarna. Daniel kontrasteras i första hand mot presidenterna och furstarna, och han gynnas framför de två som bildar en bedrägeriets konfederation, representerad av fem (fem fåvitska jungfrur).

Det behagade Darejaves att över riket sätta ett hundra tjugu furstar, som skulle vara över hela riket; och över dessa tre presidenter, av vilka Daniel var den främste, för att furstarna skulle avlägga räkenskap inför dem, så att kungen inte skulle lida någon skada. Då blev denne Daniel upphöjd över presidenterna och furstarna, eftersom en högre ande var i honom; och kungen tänkte sätta honom över hela riket. Då sökte presidenterna och furstarna finna något att anklaga Daniel för i fråga om riket; men de kunde inte finna något att anklaga honom för eller någon skuld hos honom, eftersom han var trogen, och ingen försummelse eller skuld kunde finnas hos honom. Då sade dessa män: Vi skall inte finna något att anklaga denne Daniel för, om vi inte finner det mot honom i fråga om hans Guds lag. Daniel 6:1–5.

Darius används för att illustrera ett bedrägeri som verkställs mot kungen, vilken representerar de tio kungarna (Förenta nationerna), vid världens ände. Bedrägeriet bidrar till det hat som de tio kungarna (Förenta nationerna) visar mot skökan (påvedömet), vilket får dem att ”göra henne öde och naken” och att ”äta hennes kött och bränna upp henne i eld.”

Och de tio horn som du såg på vilddjuret, dessa skall hata skökan och göra henne öde och naken, och de skall äta hennes kött och bränna upp henne i eld. Ty Gud har ingivit dem i deras hjärtan att fullgöra hans vilja och att komma överens om att ge sitt rike åt vilddjuret, till dess att Guds ord har fullbordats. Och kvinnan som du såg är den stora staden, som härskar över jordens kungar. Uppenbarelseboken 17:16–18.

Förenta nationerna (det sjunde riket) skall förgöra påvedömet, även om de alldeles nyss har gett henne sitt rike, ty de regerar under ”en kort tid”.

Och här är sju kungar: fem har fallit, en är, och den andre har ännu inte kommit; och när han kommer, måste han bli kvar en kort tid. Uppenbarelseboken 17:10.

Vid söndagslagen har det sjätte riket i Bibelns profetia, jorddjuret i Uppenbarelseboken tretton (Förenta staterna), just avslutat sitt herravälde under de sjuttio symboliska åren, under vilka det femte riket i Bibelns profetia, havsdjuret i Uppenbarelseboken tretton (påvedömet), har varit glömt under dessa sjuttio symboliska år i Jesaja kapitel tjugotre.

Och det skall ske på den dagen att Tyrus skall vara glömd i sjuttio år, efter en konungs dagar; efter slutet av sjuttio år skall det gå Tyrus såsom i skökans visa. Tag en harpa, gå omkring i staden, du bortglömda sköka; spela ljuvligt, sjung många sånger, för att du må bli ihågkommen. Och det skall ske efter slutet av sjuttio år, att Herren skall hemsöka Tyrus, och hon skall återvända till sin skökolön och bedriva otukt med alla rikena i världen över hela jordens yta. Jesaja 23:15–17.

Vid söndagslagen börjar det sjunde riket i Bibelns profetia, de tio kungarna (Förenta nationerna), att regera, men endast för en kort tid, ty den främste kungen bland de tio kungarna börjar då sitt verk med att tvinga hela världen att rätta sig efter odjurets struktur, vilken är föreningen av kyrka och stat och symboliseras såsom vilddjurets bild.

Och jag såg ett annat vilddjur stiga upp ur jorden; och det hade två horn lika ett lams, och det talade såsom en drake. Och det utövar det första vilddjurets hela makt inför honom och förmår jorden och dem som bor på den att tillbedja det första vilddjuret, vars dödliga sår hade blivit läkt. Och det gör stora tecken, så att det till och med får eld att falla ned från himlen på jorden inför människors ögon, och det förleder dem som bor på jorden genom de tecken som det hade makt att göra inför vilddjuret; och det säger till dem som bor på jorden, att de skall göra en bild åt vilddjuret, åt det som hade såret av ett svärd och ändå levde. Uppenbarelseboken 13:11–14.

Ett huvudsakligt inslag i symboliken kring jordens vilddjur (Förenta staterna), som börjar som ett lamm och slutar med att tala som en drake, är dess tal. Att tala identifierar i profetisk mening en handling från de lagstiftande och dömande myndigheterna.

”Nationens talande är handlingen hos dess lagstiftande och rättsliga myndigheter.” Den stora striden, 443.

När Förenta staterna först talade såsom ett lamm, frambringade det Förenta staternas konstitution och upprättade därigenom ett tillflyktsland för dem som flydde undan påvedömet och Europas kungars förföljelse.

Och jorden hjälpte kvinnan, och jorden öppnade sin mun och uppslukade floden som draken hade kastat ut ur sin mun. Uppenbarelseboken 12:16.

Vid slutet av de sjuttio symboliska åren talar jorddjuret återigen, men då såsom en drake, när det påtvingar söndagsdyrkan, vilket är den påvliga auktoritetens märke. När den påvliga auktoritetens märke påtvingas, blir påvedömet ihågkommet, och hon blir ihågkommen, när det bud som aldrig skulle glömmas görs olagligt att hålla.

Tänk på sabbatsdagen, så att du håller den helig. Sex dagar skall du arbeta och uträtta alla dina sysslor. Men den sjunde dagen är Herrens, din Guds, sabbat; då skall du inte utföra något arbete, inte heller du själv, inte din son eller din dotter, inte din tjänare eller din tjänarinna, inte

din boskap och inte heller främlingen som bor inom dina portar. Ty på sex dagar gjorde Herren himlen och jorden, havet och allt som är i dem, och vilade på sjunde dagen; därför välsignade Herren sabbatsdagen och helgade den. 2 Moseboken 20:8–11.

Nationellt avfall följs därefter av nationell undergång, och de tre makter som leder världen till Harmagedon förenar sina händer.

”Genom det dekret som påtvingar påvedörets institution i strid med Guds lag kommer vår nation helt att avskilja sig från rättfärdigheten. När protestantismen sträcker ut sin hand över klyftan för att fatta den romerska maktens hand, när den sträcker sig över avgrunden för att trycka Spiritualismens hand, när vårt land, under inflytandet av denna trefaldiga förening, förkastar varje princip i sin konstitution såsom en protestantisk och republikansk regering och vidtar åtgärder för spridningen av påvliga falskheter och villfarelser, då kan vi veta att tiden har kommit för Satans märkliga verksamhet och att slutet är nära.” Testimonies, band 5, 451.

När ”protestantismen” (Förenta staterna), ”den romerska makten” (Vatikanen) och ”spiritismen” (Förenta nationerna) förenar sina händer vid söndagslagen, börjar de leda världen till Harmageddon, vilket framställs som att de först tvingar världen att godta auktoriteten hos en världsregering, bestående av kyrka och stat, med kyrkan i kontroll över relationen. Kraften i de mirakel som används av jordens vilddjur åstadkommer inte bara skökan i Tyrus otukt med jordens kungar, utan framtvingar också det världsomfattande vilddjurets bilda ”talande”. Enligt profetisk definition innebär detta att världsregeringen måste ha ett lagstiftande organ (beläget i New York) och ett dömande organ (beläget i Haag).

Och förleder dem som bor på jorden genom de tecken som det gavs honom makt att göra inför vilddjuret; och säger till dem som bor på jorden att de skall göra en bild åt vilddjuret, som hade blivit sårat med svärd men levde. Och det gavs honom makt att ge livsande åt vilddjurets bild, så att vilddjurets bild också kunde tala och göra så att alla som inte tillbad vilddjurets bild skulle dödas. Och han förmår alla, små och stora, rika och fattiga, fria och slavar, att ta ett märke på sin högra hand eller på sina pannor, så att ingen kan köpa eller sälja utom den som har märket eller vilddjurets namn eller talet för dess namn. Här gäller det visshet. Den som har förstånd må räkna ut vilddjurets tal, ty det är en människas tal; och dess tal är sex hundra sextiosex. Uppenbarelseboken 13:14–18.

Jorddjuret (Förenta staterna) kommer att bedra hela världen att ta emot en världsomfattande vilddjursbild, samma bild som Förenta staterna hade upprättat när det ledde fram till och slutligen framtvingade söndagslagen. Därefter kommer det att ge envärldsregeringen makt att genomdriva dess lagar under dödshot och/eller ekonomiska straff. Bedrägeriet mot konung Darius är en symbol för det bedrägeri av kungarna som gång på gång identifieras i profetian, ty när jorddjuret börjar tvinga världen att acceptera envärldsregeringen, är det argument som används för att tvinga världen att godta denna ordning att den makt som har vredgat nationerna (islam) måste mötas med ett världsomfattande krig.

Förenta staterna genomdriver märket av den påvliga auktoriteten, ty Guds domar hade fört Förenta staterna in i ett sådant kristillstånd fram till söndagslagen, att lösningen framlades: att de

tilltagande ekonomiska svårigheterna skulle få ett slut genom att man återvände till katolicismens gud. Men vid söndagslagen för fienden, som hade smugit sig in under den lägre muren, domen av nationell undergång.

"Och då skall den store bedragaren förmå människorna att tro att de som tjänar Gud orsakar dessa olyckor. Den grupp som har väckt himlens misshag skall lägga alla sina svårigheter på dem vilkas lydnad mot Guds bud är en ständig tillrättavisning för överträdarna. Det skall förkunnas att människor kränker Gud genom överträdelsen av söndagssabbaten; att denna synd har fört med sig olyckor som inte kommer att upphöra förrän söndagens helighållande strängt genomdrivs; och att de som framhåller det fjärde budets anspråk och därmed förstör vördnaden för söndagen är sådana som vållar folket bekymmer och hindrar dess återställelse till gudomlig ynnest och timlig välgång. Så skall den anklagelse som i forna tider riktades mot Guds tjänare upprepas, och på lika välgrundade skäl: 'Och det kom sig, när Ahab fick se Elia, att Ahab sade till honom: Är det du som drar olycka över Israel? Och han svarade: Jag har inte dragit olycka över Israel, utan du och din faders hus, därför att ni har övergett Herrens bud och du har följt baalerna.' 1 Kung. 18:17, 18. När folkets vrede eggas upp genom falska anklagelser, skall de slå in på en väg mot Guds sändebud som är mycket lik den som det avfälliga Israel följde mot Elia." The Great Controversy, 590.

I den "timme" av den "stora jordbävningen" i Uppenbarelseboken, kapitel elva, ljuder Islams "tredje Ve", som också är den sjunde basunen, och den skall väcka nationernas vrede. Denna nationernas vrede mot islam kommer att användas för att bedra världen till att godta samma tomma löfte som just hade misslyckats för jordens odjur. Det tomma löftet är detta: att genom att underordna sig katolicismens auktoritet, såsom den representeras av den påvliga auktoritetens märke, skulle Guds tilltagande domar upphöra. Detta löfte, som redan bevisats vara verkningslöst för Förenta staterna, kommer då att användas som ett löfte till den panikslagna världen.

Det kommer att hävdas att om världens nationer bara ville enas och tillåta att en världsregering upprättas för att bemöta det krig som islam för med sig, så skulle stabiliteten återvända. Islam är den makt som i Skrifterna identifieras som den som för varje människa samman mot islam, men detta sammanförande är kungarnas yttersta bedrägeri.

Och Herrens ängel sade till henne: Se, du är havande och skall föda en son, och du skall ge honom namnet Ismael; ty Herren har hört ditt lidande. Och han skall vara som en vildåsna bland människorna; hans hand skall vara mot var och en, och var och ens hand mot honom; och han skall bo mitt emot alla sina bröder. 1 Moseboken 16:11, 12.

Ismael är den andlige fadern till religionen islam. Det är sant att Muhammed, islams fader, inte framträdde i historien förrän på sjunde århundradet, men de forntida bokstavliga folken är vad Gud använder för att representera de andliga folken i de sista dagarna.

Så säger Herren, Israels Konung, och hans återlösare, Herren Sebaot: Jag är den förste, och jag är den siste, och förutom mig finns ingen Gud. Och vem skall, såsom jag, ropa ut det och förkunna det och lägga fram det för mig, sedan jag insatte det forntida folket? Och det som kommer, och det som skall komma, må de förkunna för dem. Jesaja 44:6, 7.

Innan Ismael föddes fick han sitt namn, och hans profetiska roll angavs. Hans andliga efterkommandes händer skulle ”vara mot var man, och vars mans hand” skall vara mot ”honom”. Och till skillnad från den dåraktiga lära som den progressiva liberalismen förkunnar, lär Bibeln att Ismael skall ”bo mitt emot alla sina bröder”. De assimileras inte in i kulturen omkring dem, utan många fördömer den, protesterar mot den och angriper den. Ismaels ande är att ”han” skulle ”vara såsom en vildåsna bland människor”. Föreställningen att det skulle finnas en fredlig gren av den islamiska tron får inget stöd vare sig i Guds ord eller i Koranen.

Bedrägeriet med de två presidenterna och etthundratjugo furstar i Daniel kapitel sex identifierar det bedrägeri som kommer över de tio kungarna när de förmås att tro att syftet med och angelägenheten i att upprätta en världsregering under Roms kontroll är att bemöta den tilltagande krisen i det islamiska kriget, som är det ”tredje veropet”. När vilddjurets bild väl har upprättats och getts makt att ”tala”, kommer världen att upptäcka, alltför sent, att påvedömetts avsikt är att ta itu med dem som håller fast vid sjundedagssabbaten (Daniel), inte fienden som smög sig in genom den obevakade södra muren.

”Guds ord har varnat för den annalkande faran; om denna varning inte beaktas, kommer den protestantiska världen att förstå vad Roms avsikter verkligen är först när det är för sent att undkomma snaran. Hon växer tyst till i makt. Hennes läror utövar sitt inflytande i de lagstiftande salarna, i kyrkorna och i människors hjärtan. Hon reser sina höga och väldiga byggnadsverk, i vilkas hemliga gömslen hennes forna förföljelser kommer att upprepas. Smygande och omärkligt stärker hon sina krafter för att främja sina egna syften när tiden kommer för henne att slå till. Allt hon önskar är ett fördelaktigt utgångsläge, och detta ges henne redan. Vi kommer snart att få se och känna vad det romerska elementets syfte är. Den som tror och lyder Guds ord kommer därigenom att ådra sig förebråelse och förföljelse.” The Great Controversy, 581.

Förenta nationernas förförelse, vilken verkställs av påvedömet och frambringar deras hjärtans hämndlystnad, framställs ofta i Skrifterna, och berättelsen om Darius är ett främsta exempel på denna sanning. Det är en förförelse som först fullbordas i Förenta staterna och därefter upprepas över världen. Denna sanning identifieras i berättelsen om Elia och Isebel, därefter åter i berättelsen om Johannes Döparen och Herodias, liksom även i Kristi korsfästelse. Islams uppretande av nationerna är det knep som den påvliga makten använder och som ger henne det fördelaktiga utgångsläget för att angripa sabbatshållare över hela världen.

Det första omnämmandet av islam är införandet av Ismael i Skrifterna, och den roll som identifieras för islam vid världens slut, nämligen att försätta världen i en allmän panik så att den kommer att godta vilket förslag som helst som en lösning, är det som möjliggör att bedrägeriet genomförs. Bedrägeriet är det som förmår Förenta nationerna (de tio kungarna) att fullborda Guds vilja och komma överens om att ge sitt rike (det sjunde riket) åt påvedömet (vilddjuret).

Det bedrägeri som illustreras genom Darius och de andra profetiska linjerna innefattar Islams roll i att reta upp nationerna, den yttersta orsaken till att påvedömet förgörs av Förenta nationerna, och lika betydelsefullt identifierar det de omständigheter som omger gåtan om det åttonde riket, som är av de sju, då det upprättas som det moderna Babylons huvud.

Daniel i lejongropen är en mycket komplex profetisk framställning, men förståelsen blir endast tillgänglig när metodiken ”rad på rad” tillämpas.

Vi kommer att fortsätta med Daniel kapitel sex i nästa artikel.

”När vi som folk förstår vad denna bok betyder för oss, kommer en stor väckelse att visa sig ibland oss.” Testimonies to Ministers, 113.